

stegaardene og lignende Jord burde forblive i offentligt Eje. Ja, der er jeg atter saa heldig at kunne anføre samme gode Autoritet som før, nemlig de samvirkende jydsk. Husmands-Udstykningsforeninger, som i det Andragende, de have indgivet til Finansministeriet, netop bede om, at Præstegaardene maa blive tagne med. Det er heller ikke andet end naturligt, og de ere i Virkeligheden et særdeles godt Emne for Udstykning. Her er jo ikke Tale om, at man kan komme til at tilintetgøre et af de mellemstore Landbrug, som vor Lovgivning altid er gaaet ud paa at opretholde; her er Tale om Landbrug af en helt anden Art, hvor man slet ingen Betænkeligheder behøver at have ved Udstykning.

Med Hensyn til den kontante Kapital glæder det mig, at der ikke er hørt synderlig Anke over den. Jeg tror ogsaa, at det er overordentlig ønskeligt, at Kravet om dens Tilstedeværelse opretholdes for de Foreninger, som skulle laane i større Landejendomme til Udstykning. Noget helt andet er jo Forholdet med Parcelaanene. Derfor er i Forslaget her Fordringen om den kontante Kapital heller ikke opretholdt, hvor Foreningen kan klare sig selv med Hensyn til Købet af den Ejendom, der skal udstykkes, og ikke forlanger noget Statslaan til det, men kun ønsker Statens Støtte til Parcelaanene. Jeg tror altsaa, at det er ganske rigtigt, at vi have opretholdt Fordringen om den kontante Kapital. Man har spurgt, om man ikke kunde lempe denne Fordring noget. Men det er jo netop det, der sker ved Forslagets Bestemmelser, idet det i Slutningen af § 3 hedder: „Er en Forening dannet for kun at indkøbe en enkelt bestemt Ejendom til Udstykning, eller naar andre særlige Omstændigheder tale derfor, kan der dog bevilges Foreningen Laan, selv om den kun raader over en mindre Kapital“; det vil sige en mindre Kapital end 35,000 Kr. Denne Undtagelsesbestemmelse er tidligere bleven benyttet af Finansministeriet og vil ogsaa i Fremtiden blive benyttet. Jeg tror ogsaa, man i denne Henseende kan være tryk for, at Loven skal blive udført i høj Grad liberalt.

Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) spurgte, om de opsparede

Midler fra den forløbne 5-Aars Periode ikke ogsaa kunde blive anvendte. Det er jo et Spørgsmaal, hvorefter man kan forhandle i Udvalget. Naar Renten faar den Højde, som her er foreslaaet, blive Betænkelighederne herved noget mindre, end de ellers vilde være.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) spurgte, om man ikke kunde faa en Bestemmelse ind i Loven om, at Parcelaanene i Forbindelse med det Førsteprioritetslaan, som staar foran dem, ikke maatte overstige en vis Kvotadel af Ejendomsskyldvurderingen. Ja, jeg har ment, at det var heldigt, som i det hele ved denne Lov, ikke at opstille alt for stramme Regler, men overlade det noget mere til Udviklingen og til Administrationens frie Skøn. Men den Tanke, som det ærede Medlem udtalte, er jo for saa vidt rigtig, som der ganske vist bør være et Forhold; kun tror jeg ikke, det bør være et Forhold til Ejendomsskyldvurderingen, men snarere til Laanvurderingen. Jeg tror, at skulde man have en Regel, burde det være den eller en lignende som den, der allerede praktiseres i Finansministeriet, nemlig at vi kun laane ud til $\frac{2}{3}$ af den Vurdering, paa Grundlag af hvilken Førsteprioritetslaanet er ydet. Ejendomsskyldvurderingen tror jeg vil være et mindre godt Grundlag her, idet det for Laanesikkerheden drejer sig om den samlede Værdi, altsaa ogsaa om Besætningen. I alt Fald er det den Praksis, som Finansministeriet følger, og ønsker man den eller noget lignende som den lovfæstet, skal jeg ikke have noget principielt at indvende derimod, kun at jeg, som sagt, tror, at der er mange Fordele forbundne med ikke, i alt Fald paa det Forsøgsstadium, hvorpaa Loven stadig befinder sig, at fæstne Reglerne alt for stramt.

Det ærede Medlem fra Bornholm (Maegaard), hvis Bemærkninger jeg for øvrigt for en ikke ringe Del allerede har besvaret gennem de Udtalelser, jeg allerede er fremkommen med, ankede over Bestemmelsen om, at Bestyrelsesmedlemmerne intet Vederlag maa faa; og han mente, der kunde være Tilfælde, hvor det kunde være nødvendigt at antage lønnet Medhjælp, og hvor man da ikke burde afskære, at den lønede Medhjælp kunde ydes af et Med-